

satt inne med med all viten
skutt!

tertanke for norske krisejurister og
domsmenn —

hjelpelese, lidende
kraftige ekstraspark.

«Kirken har som så ofte før fornektet evangeliet»

Adskillige hedninger forstod mere av saken Professor Hal Koch retter et voldsomt angrep på folkekirken

Den danske professor Hal Koch har utgitt en ajourført utgave av sin håndbok «Danmarks Kirke gennem Tiderne». Den forrige utgave kom i 1939, og den del av boken som omhandler den nyere kirkehistorie, er skrevet helt om. I noen avsluttende bemerkninger beskjefter professoren seg med de seneste års begivenheter og ender med et bemerkelsesverdig skarpt angrep på kirken for dens holdning etter krigen. Han omtaler «Rettsoppgjøret» som han likesom vil sette i gåsøyne og betegner det som «enormt en skandale». Deretter skriver han (vi gjengir i originalspråket):

«— Hvad gjorde kirken i denne situation? Var den paa murtinderne til vagt og værn? Svaret paa saadanne spørgsmål er desværre ikke vanskeligt at give.

Kirken og dens ledende mænd bar sig ad nøjagtigt som rigsdagen og politikerne — det dokumenteredes virkelig, hvor borgerlig kirken er.

Med stolthed fortalte man om besættelsens år, kunde ikke blive trøst af at berømme de faldne og samtidig — bevares i al beskedenhed — sin egen indsats. Med den største forargelse vendte man sig imod alle dem, der havde svigtet. Disse krætringer varmede herligt op — de stillede sin egen fortræffelighed i et gunstigt lys, og de gav afløb for alle ønsker om hævn.

Kun meget faa indenfor kirkens kredse forstod — lad det være sagt til beskjæmmelse, at adskillige hedninger forstod mere af saken — at nu var det tyskere og nazister, der laa slagne ved vejen. At nu drejede det sig ikke om fortiden og dens straalende bedrifter, men om øjeblikket, hvor kravene var helt nye. Kun meget faa — og endnu færre af dem, der vil skabe det «kristne» samfund — forstod at

der nu skulde kæmpes en kamp for rett og billighed.

Meest beskjæmmende var det, som skete i Nordalsvig paa skolens og delvis paa kirkens omraade, idet man odelagde den mensterværdige mindretalsordning, som mellomkrigstiden havde skabt. Dette var kun typisk for den almindelige stemning.

Kirkens ledende mænd — og et hovedansvar maa falde paa biskopperne — har her i forbløffende grad benyttet lejligheden til at vise, at de borgerlige interesser i kirken er vigtigere end evangeliet, at kirken er kommet mere for at konsolidere og beskytte det borgerlige samfund — det elger man jo ogsaa stadig — end for at opøge og stille sig solidarisk med dem, for hvem livet er gaast i stykker, med virkelige syndere. Dette sidste virker radikalt og revolutionsært som en brand i næsen paa politikere og andre borgerligt indstillede mennesker.

gere end evangeliet, at kirken er kommet mere for at konsolidere og beskytte det borgerlige samfund — det elger man jo ogsaa stadig — end for at opøge og stille sig solidarisk med dem, for hvem livet er gaast i stykker, med virkelige syndere. Dette sidste virker radikalt og revolutionsært som en brand i næsen paa politikere og andre borgerligt indstillede mennesker.

Selvfølgelig var der mange kristne mennesker, der bar sig anderledes ad, ikke minst var der vel adskillige præster, som stillfærdigt prøvede at øve kærlighedens gerninger. Men kirken som saadan, i dens offentlige holdning, benyttede som saa ofte før lejligheden til at fornægte evangeliet.

Er det noen her i landet, som kjenner seg igjen? Og hvor er den norske Hal Koch, som våger å tale Roma midt i mot?

PASSIVITET

Av H.r.advokat Gustav Heber

Ved kjennelse av Høyesterett in plenum av 9/8 1945 ble Reidar Haaland dømt til døden. Blant tiltalepostene var ogsaa passivt medlemskap i NS. Denne post i tiltalen hadde i forhold til hans øvrige synderegister neppe noen som helst betydning for selve domresultatet. Forsåvidt har det vært ganske likegyldig om den var blitt tatt med i tiltalebeslutningen eller ikke. Men ved å

judikat for, at det ikke er det. Ingen av de 4 dommere som stemte for frifinnelse var politicusser og de har derfor i denne sak dømt juridisk og ikke politisk. De øvrige 7 må ha bygget sine vota på følgende juridiske uhyrlighet: De må ha ansett passivitet for straffbar, hvor noe sådant ikke uttrykkelig er bestemt i lov. De må ha ansett passivitet som en

næskelle når Grækenland henretter li-

er i
sag
min
den
ege
tort
bru
mo
I
skr
en
hve
vik
kes
api
pre
lik
re
fel
tid
At
sk
in
—
re
kl
fa
va
ar
ok
fu
se
ga
ge
na
sa
ide
Ne
an
iki
rel